

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 11-06-2020 r.

Adam Bodnar

V.7016.44.2020.JK

**Pan
prof. Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia**

e-mail: kancelaria@mz.gov.pl

Wielce Szanowny Panie Ministrze,

zwracam się do Pana Ministra z gorącą prośbą o rozważenie możliwości zmiany przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 9 czerwca 2019 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień (Dz. U. z 2019 r. poz. 1285, z późn. zm.), które określa świadczenia gwarantowane przysługujące osobom uprawnionym.

Zgodnie z definicją świadczenia gwarantowanego określonego w lp. 3 załącznika nr 4 do wskazanego rozporządzenia, świadczenia dzienne psychiatryczne rehabilitacyjne dla dzieci i młodzieży obejmują diagnostykę, leczenie i rehabilitację dzieci i młodzieży do 18 roku życia z zaburzeniami psychicznymi, zwłaszcza psychotycznymi, ze znacznymi, zagrażającymi lub zaburzeniami funkcjonowania życiowego.

W oparciu o wyżej wskazane przepisy rozporządzenia, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia wydał zarządzenie z dnia 2 czerwca 2020 r. nr 78/2020/DSOZ, zmieniające zarządzenie w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju opieka psychiatryczna i leczenie

uzależnień. Zgodnie zaś z przepisami tego zarządzenia, w sytuacji realizacji świadczeń dziennych psychiatrycznych rehabilitacyjnych dla dzieci i młodzieży, rozliczeniu podlegać będą wyłącznie świadczenia realizowane wobec osób do 18 roku życia (§ 1 pkt 36 zarządzenia). Oznacza to, że osoby, które ukończyły 18 rok życia nie otrzymają odpowiedniej i adekwatnej do ich stanu zdrowia pomocy.

Tymczasem, pragnę zwrócić uwagę Pana Ministra, że osiemnastoletni pacjenci, których obecnie próbuje się pozbawić możliwości kontynuowania leczenia w oddziałach dziennych, to najczęściej osoby nadal kształcące się (uczniowie klasy II i III szkoły średniej, a nawet szkół podstawowych). Ich stan zdrowia jest bezwzględnym wskazaniem do codziennej opieki lekarsko-terapeutycznej, którą skutecznie łączy się z edukacją. Wykluczenie ich z leczenia na oddziałach dziennych może zaś doprowadzić do załamania linii życiowej, przerwania edukacji oraz poważnego pogorszenia stanu psychicznego, włącznie z zagrożeniem wzrostu liczby samobójstw w tej populacji pacjentów.

Nie można bowiem zapominać, że pacjenci oddziałów dziennych to przeważnie osoby, które na skutek problemów psychicznych nie są w stanie uczęszczać do swoich szkół macierzystych, sprostać ich wymaganiom edukacyjnym oraz funkcjonować w środowisku rówieśniczym. Są to bowiem osoby, które wymagają wsparcia terapeutycznego we wszystkich obszarach ich życia, a w szczególności w obszarze edukacyjnym, a takie zaś wsparcie zapewniają im oddziały dzienne.

Zaniechanie wsparcia w tym trudnym wieku, pragnę to raz jeszcze podkreślić, negatywnie będzie rokowało na przyszłość i prowadzić będzie do pogłębiania się zaburzeń psychicznych, zwiększenia liczby prób samobójczych. Należy też zaznaczyć, że zaburzenia psychiczne wieku dojrzewania często mają swoją kontynuację w dorosłości, więc niezwykle ważne jest zapewnienie ciągłości wszechstronnych oddziaływań.

Jestem zdania, że młodzież po 18. roku życia ma prawo do edukacji i jednocześnie leczenia odpowiedniego do ich potrzeb w przygotowanych do tego oddziałach dziennych dla dzieci i młodzieży, tym bardziej, że opieką całodobową i ambulatoryjną zostały objęte osoby do 21. roku życia, w związku z czym pozbawienie takiej samej możliwości pacjentów oddziałów dziennych byłoby, w mojej ocenie, zupełnie niezasadne i krzywdzące.

Stosownie do powyższego, działając na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627), zwracam się do Pana Ministra z prośbą o analizę przedstawionego problemu oraz przeanalizowanie możliwości zmiany rozporządzenia w wyżej wskazanym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/